

Informacja o odznaczonych

Mirosław Władysław Cop, s. Jana, ur. 21 kwietnia 1955 r. w Stalowej Woli, od 1974 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW) na Wydziale M-23. Od września 1980 r. był członkiem Komitetu Założycielskiego, a następnie przewodniczącym Komisji Wydziałowej M-23 NSZZ „Solidarność” w HSW.

16 kwietnia 1982 r. został zatrzymany, a następnie tymczasowo aresztowany. Wojskowa Prokuratura Garnizonowa w Rzeszowie wszczęła w stosunku do niego śledztwo w trybie doraźnym w związku z podejrzeniem, iż w dniu 13 kwietnia 1982 r. był jednym z organizatorów 15-minutowego strajku na wydziale zmilitaryzowanym HSW. 24 maja 1982 r. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego skazał go za ten czyn na karę 3 lat pozbawienia wolności i pozbawienie praw publicznych na okres 3 lat oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości.

M.W. Cop został zwolniony warunkowo z więzienia 14 marca 1983 r. Na mocy ustawy z dnia 21 lipca 1983 r. o amnestii Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego postanowieniem z dnia 3 listopada 1983 r. darował mu kary pozbawienia wolności i utraty praw publicznych i skrócił okres próby do 31 grudnia 1985 r.

W październiku 1987 r. włączył się w działalność Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW. W 1988 r. uczestniczył w strajkach w HSW, za działalność tę był szykanowany w pracy. Był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Stanisław Paweł Krupka, s. Michała, ur. 28 kwietnia 1953 r. w Stalowej Woli, od 1974 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW). W 1976 r. brał udział w akcjach protestacyjnych na terenie zakładu pracy na Wydziale Narzędziowni (M-02). Od września 1980 r. był zaangażowany w tworzenie struktur NSZZ „Solidarność” jako przewodniczący Komitetu Założycielskiego w HSW, przewodniczący Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego w Stalowej Woli oraz przewodniczący Zarządu Regionu Ziemia Sandomierska.

W dniach od 13 grudnia 1981 r. do 7 grudnia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Rzeszowie-Zależu, Kielcach-Piaskach oraz Łupkowie. Po zwolnieniu z internowania działał w ramach Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. W 1988 r. wspierał, a następnie uczestniczył w strajkach w HSW, był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB. Posiadał zastrzeżenie wyjazdu za granicę Wydziału Śledczego WUSW w Tarnobrzegu w okresie od 20 października 1988 r. do 13 czerwca 1989 r. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Marian Jerzy Kunc, s. Stanisława, ur. 15 sierpnia 1951 r. w Warężu, od 1973 r. był pracownikiem Sanockich Zakładów Przemysłu Gumowego „Stomil” w Sanoku, w których został członkiem prezydium KZ NSZZ „Solidarność”. 14 grudnia 1981 r. brał aktywny udział w strajku okupacyjnym zorganizowanym na Wydziale Produkcji Metalowej w jego zakładzie pracy. W dniach od 15 grudnia 1981 r. do 21 czerwca 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Uhercach i Łupkowie.

Za czynny udział w strajku okupacyjnym z dniem 15 grudnia 1981 r. został również w trybie dyscyplinarnym zwolniony z pracy w Sanockich Zakładach Przemysłu Gumowego „Stomil”. Od tej decyzji Marian J. Kunc odwołał się do Terenowej Komisji Odwoławczej ds. Pracy w Sanoku, która orzeczeniem z 6 kwietnia 1982 r. przywróciła go do pracy w pozwanych zakładach na poprzednich warunkach. Po odwołaniu zakładu pracy Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie wyrokiem z 23 sierpnia 1982 r. zmienił orzeczenie Terenowej Komisji Odwoławczej ds. Pracy w Sanoku, oddalając odwołanie wnioskodawcy. Wniesienia rewizji nadzwyczajnej od tego wyroku odmówili: Minister Sprawiedliwości, Minister Pracy i Płacy i Spraw Socjalnych oraz Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego w Warszawie. Marian J. Kunc pozostawał bez zatrudnienia do dnia 1 grudnia 1983 r., następnie, posiadając wyższe wykształcenie, pracował fizycznie w PGR Bykowce do lipca 1989 r.

Marian Jan Witalis, s. Mikołaja, ur. 14 października 1948 r. w Sanoku, był dyrektorem Sanockiego Domu Kultury. Od 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność” oraz udostępniał pomieszczenia Domu Kultury na potrzeby związku. Po wprowadzeniu stanu wojennego umożliwił działaczom „Solidarności” wyniesienie dokumentów i maszyn poligraficznych z Domu Kultury, ukrywał również Piotra Kaczmarczyka, zastępcę przewodniczącego Zarządu Regionu Podkarpacie NSZZ „Solidarność”. 19 XII 1981 r. został zwolniony z pracy bez podania przyczyny.

Od grudnia 1981 r. wspólnie z Marianem Pilchem wydawał podziemne pismo „Biuletyn”, stworzył również na terenie Sanoka siatkę kolportażową, która rozprowadzała nielegalne wydawnictwa z Krakowa i Warszawy. Za tę działalność został zatrzymany 3 listopada 1982 r., a następnie aresztowany. Oskarżono go o to, że: „w okresie od miesiąca lutego do października 1982 r. w Sanoku jako członek zawieszonego związku NSZZ »Solidarność« wbrew postanowieniom dekretu Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym nie odstąpił i kontynuował działalność związkową”. Z aresztu został zwolniony 31 grudnia 1982 r. 31 sierpnia 1983

r. Sąd Wojewódzki – Wydział II Karny w Krośnie umorzył postępowanie karne w stosunku do niego na mocy amnestii z 21 lipca 1983 r. Posiadał zastrzeżenia wyjazdu do krajów kapitalistycznych i krajów demokracji ludowej Wydz. Śledczego KWMO w Krośnie w latach 1982-1984. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Zdzisław Józef Belczowski, s. Tadeusza, ur. 20 stycznia 1950 r. w Opatowie, od 1966 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW) na Wydziale Stalowni (H-1). Od września 1980 r. był członkiem Komitetu Założycielskiego, a następnie Komisji Wydziałowej H-1 NSZZ „Solidarność” w HSW.

W okresie od 5 listopada 1982 r. do 3 lutego 1983 r. odbywał przeszkolenie rezerwy, na które został powołany do JW 3466 w Czerwonym Borze. W trakcie przeszkolenia 11 listopada 1982 r. został tymczasowo aresztowany za niewykonanie „obowiązku wynikającego ze służby poprzez odmowę przyjęcia posiłku”. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie wyrokiem z dnia 13 grudnia 1982 r. uniewinnił go od zarzucanego mu przestępstwa. Od 1984 r. był kolporterem nielegalnych wydawnictw. W październiku 1987 r. włączył się w działalność Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW, za co był szykanowany w pracy. 29 marca i 23 maja 1988 r. był skazywany na kary grzywny przez Kolegium Rejonowe do Spraw Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola za udział w nielegalnych zebraniach NSZZ „Solidarność”. W 1988 r. uczestniczył w strajkach w HSW. Był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB, w jego mieszkaniu przeprowadzono rewizję. Posiadał zastrzeżenia wyjazdu za granicę Wydziału Śledczego WUSW w Tarnobrzegu w okresie od 25 kwietnia do 31 grudnia 1988 r. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Barbara Duhl, c. Stanisława, ur. 29 czerwca 1943 r. w Jarosławiu, jest zatrudniona od 1 lipca 1973 r. w Szpitalu Wojewódzkim nr 2 w Rzeszowie. W latach 1980-1981 pełniła funkcję przewodniczącej KZ NSZZ „Solidarność” w Wojewódzkim Szpitalu Zespolonym w Rzeszowie oraz była członkiem Regionalnej Komisji Koordynacyjnej Służby Zdrowia w Rzeszowie.

Po wprowadzeniu stanu wojennego organizowała pomoc medyczną dla internowanych. Pomagała w organizowaniu przenoszenia internowanych z Ośrodka Odosobnienia w Załężu do Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Rzeszowie. Gromadziła także informacje o stanie zdrowia represjonowanych i przekazywała je do Prymasowskiego Komitetu Pomocy w Warszawie oraz kolportowała wydawnictwa podziemne. W 1982 r. zaangażowała się w działalność Komitetu Pomocy Internowanym, Aresztowanym, Skazanym, Pozbawionym Pracy oraz Ich Rodzinom, utworzonym przy kościele oo. Bernardynów w Rzeszowie.

Barbara Duhl działalność opozycyjną kontynuowała do 1989 r. 6 lutego 1989 r. w Rzeszowie weszła w skład Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” Pracowników Służby Zdrowia. Następnego dnia podpisała natomiast Deklarację o powołaniu Komitetu Obywatelskiego w Rzeszowie.

Wiesław Leon Gajda, s. Józefa, ur. 19 kwietnia 1957 r. w Pilchowie, od 1975 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW). Od września 1980 r. był członkiem Komisji Wydziałowej Z-5 NSZZ „Solidarność” HSW.

Od 1983 r. był kolporterem nielegalnych wydawnictw, współpracował z Duszpasterskim Ośrodkiem Kultury Chrześcijańskiej oraz współorganizował pomoc dla potrzebujących w ramach sekcji Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. W październiku 1987 r. włączył się w działalność Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW, za co był szykanowany w pracy. 31 marca 1988 r. został skazany przez Kolegium Rejonowe do Spraw Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola za udział w nielegalnym zebraniu. W 1988 r. organizował i uczestniczył w strajkach w HSW. Był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB. Posiadał zastrzeżenie wyjazdu za granicę Wydziału Śledczego WUSW w Tarnobrzegu w okresie od 25 kwietnia do 31 grudnia 1988 r. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Bronisław Majchrzak, s. Józefa, ur. 6 grudnia 1929 r. w Spasowie, był pracownikiem Łańcuckiej Fabryki Śrub. W latach siedemdziesiątych złożył legitymację członka PZPR w proteście przeciwko fałszywym oskarżeniom bp. Ignacego Tokarczuka o współpracę z Niemcami podczas okupacji. Z tego powodu był w późniejszym okresie szykanowany w pracy. W 1980 r. współtworzył struktury NSZZ „Solidarność” na terenie zakładu pracy.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność związkową jako kolporter nielegalnych wydawnictw na terenie gminy Łańcut, udzielał również pomocy osobom represjonowanym i aresztowanym. Działalność tę kontynuował do 1989 r.

Michał Rostek, s. Józefa, ur. 29 sierpnia 1951 r. w Pysznicy, od 1975 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW). Od października 1980 r. był członkiem jednej z Komisji Wydziałowych NSZZ „Solidarność” w HSW.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był kolporterem nielegalnych wydawnictw, organizował zbiórki pieniężne na działalność związkową i pomoc dla osób represjonowanych oraz działał w ramach Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele pw. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. W październiku 1987 r. włączył się w działalność Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW, za działalność tę 29 marca 1988 r. został ukarany przez Kolegium Rejonowe do Spraw Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola grzywną w wysokości 30 tys. zł. W 1988 r. uczestniczył w strajkach w HSW, podczas strajku w sierpniu tego roku należał do Komitetu Strajkowego. Był zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB. Posiadał zastrzeżenie wyjazdu do wszystkich krajów świata Wydziału Śledczego WUSW w Rzeszowie w okresie od 25 kwietnia do 31 grudnia 1988 r. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Adam Józef Ruchlewicz, s. Stanisława, ur. 15 lipca 1943 r. w Górkach, był pracownikiem Zakładów Przemysłu Gumowego „Stomil” w Sanoku. W 1980 r. na Wydziale Produkcji Metalowej tych zakładów wraz z innymi zakładał strukturę NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego współorganizował nielegalne struktury „Solidarności” na terenie Sanoka, działał również w ramach Komitetu Pomocy Internowanym. Był zaangażowany w kolportaż materiałów Regionalnej Komisji Koordynacyjnej Regionu Podkarpacie NSZZ „Solidarność” w tym biuletynu „Solidarność Podkarpacka”. W związku z prowadzoną nielegalną działalnością był zatrzymywany, a w jego miejscu zamieszkania funkcjonariusze bezpieczeństwa przeprowadzali przeszukania. Zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci dozoru MO. Śledztwo prowadzone w związku z podejrzeniem o nielegalną działalność zostało umorzone w stosunku do niego na podstawie ustawy z 21 lipca 1984 r. o amnestii.

Posiadał zastrzeżenia wyjazdu do krajów kapitalistycznych i krajów demokracji ludowej Wydz. Śledczego WUSW w Krośnie w latach 1984-1986. Organizował i uczestniczył w manifestacjach patriotycznych organizowanych w Sanoku w związku z rocznicami historycznymi. Po jednej z takich manifestacji 3 maja 1986 r. został ukarany wysoką grzywną. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Ryszard Szymański, s. Jana, ur. 1 maja 1960 r. w Zaklikowie, w grudniu 1981 r. uczestniczył w strajkach w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie oraz w walcowni Huty im. Lenina w Nowej Hucie. W dniach od 17 grudnia 1981 r. do 28 stycznia 1982 r. był internowany w ośrodkach odosobnienia w Nowym Wiśniczu i Rzeszowie-Zależu.

W 1984 r. został zatrudniony w Hucie Stalowa Wola (HSW). W 1985 r. został powołany do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy w Zamościu, z której został wyrzucony po odmówieniu złożenia przysięgi na wierność ZSRR. W październiku 1987 r. włączył się w działalność Komitetu Założycielskiego „S” Pracowników HSW. W 1988 r. uczestniczył w strajkach w HSW, należał do Komitetu Strajkowego. Dwukrotnie był skazywany na kary grzywny przez Kolegium Rejonowe do Spraw Wykroczeń przy Prezydencie Miasta Stalowa Wola: 27 października 1988 r. za odmowę przyjęcia karty powołania na krótkotrwale ćwiczenia wojskowe oraz 30 listopada 1988 r. za działalność w NSZZ „Solidarność”. Był wielokrotnie zatrzymywany i przesłuchiwany przez funkcjonariuszy MO i SB, w jego mieszkaniu przeprowadzono rewizję. Posiadał zastrzeżenia wyjazdu do wszystkich krajów świata Wydziału III KWMO w Krakowie w okresie od 11 lutego 1982 r. do 18 grudnia 1983 r. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Jan Lucjan Wyciślak, s. Władysława, ur. 1 stycznia 1946 r. w Rzeszowie, w latach 1966-1988 pracował w Rzeszowskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego. W 1980 r. był członkiem grupy założycielskiej NSZZ „Solidarność” w zakładzie pracy, gdzie został następnie przewodniczącym Komisji Oddziałowej NSZZ „Solidarność”.

28 stycznia 1982 r. został zatrzymany na terenie zakładu pracy, a następnie w dniach od 3 lutego do 29 kwietnia 1982 r. był internowany w Ośrodku Odosobnienia w Rzeszowie-Zależu. Zaangażował się następnie w działalność Komitetu Pomocy Internowanym, Aresztowanym, Skazanym, Pozbawionym Pracy oraz Ich Rodzinom przy Klasztorze oo. Bernardynów w Rzeszowie. Działał również w Duszpasterstwie Rolników w Krasieczynie oraz współpracował z Prymasowskim Komitetem Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom w Warszawie. Prowadził również działalność w zdelegalizowanych strukturach NSZZ „Solidarność” w ramach RKW „Solidarność” w Rzeszowie, współredagował oraz kolportował nielegalne wydawnictwa. W latach 1985-1988 współorganizował Katolickie Tygodnie Historyczne w Rzeszowie. W konsekwencji ujawnienia 30 sierpnia 1988 r. działalności TKZ NSZZ „Solidarność” w swoim zakładzie pracy, został zmuszony do zmiany miejsca zatrudnienia. Posiadał zastrzeżenia wyjazdu do wszystkich krajów świata Wydziału V WUSW w Rzeszowie w latach 1985-1989. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.

Józef Zajac, s. Walentego, ur. 4 sierpnia 1950 r. w Jeżowie, od 1979 r. był pracownikiem Huty Stalowa Wola (HSW). Od września 1980 r. był członkiem Komisji Wydziałowej TI NSZZ „Solidarność” w HSW.

Po wprowadzeniu stanu wojennego był kolporterem nielegalnych wydawnictw oraz angażował się w różne formy działalności duszpasterskiej prowadzonej przy kościele pw. Matki Bożej Królowej Polski w Stalowej Woli. W dniach od 29 do 31 sierpnia 1983 r. był zatrzymany w Areszcie Śledczym w Stalowej Woli po rewizji, podczas której znaleziono w jego domu nielegalne wydawnictwa. Śledztwo w tej sprawie postanowieniem Prokuratury Rejonowej w Stalowej Woli z dnia 15 grudnia 1983 r. zostało umorzone na mocy amnestii. W 1988 r. uczestniczył w strajkach w HSW i za tę działalność był szykanowany w pracy. Posiadał zastrzeżenie wyjazdu do wszystkich krajów świata Wydziału Śledczego WUSW w Rzeszowie w okresie od 14 października 1983 r. do 14 października 1987 r. Nielegalną działalność kontynuował do 1989 r.